Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26007
Copyright: Admont, Benediktinerstift

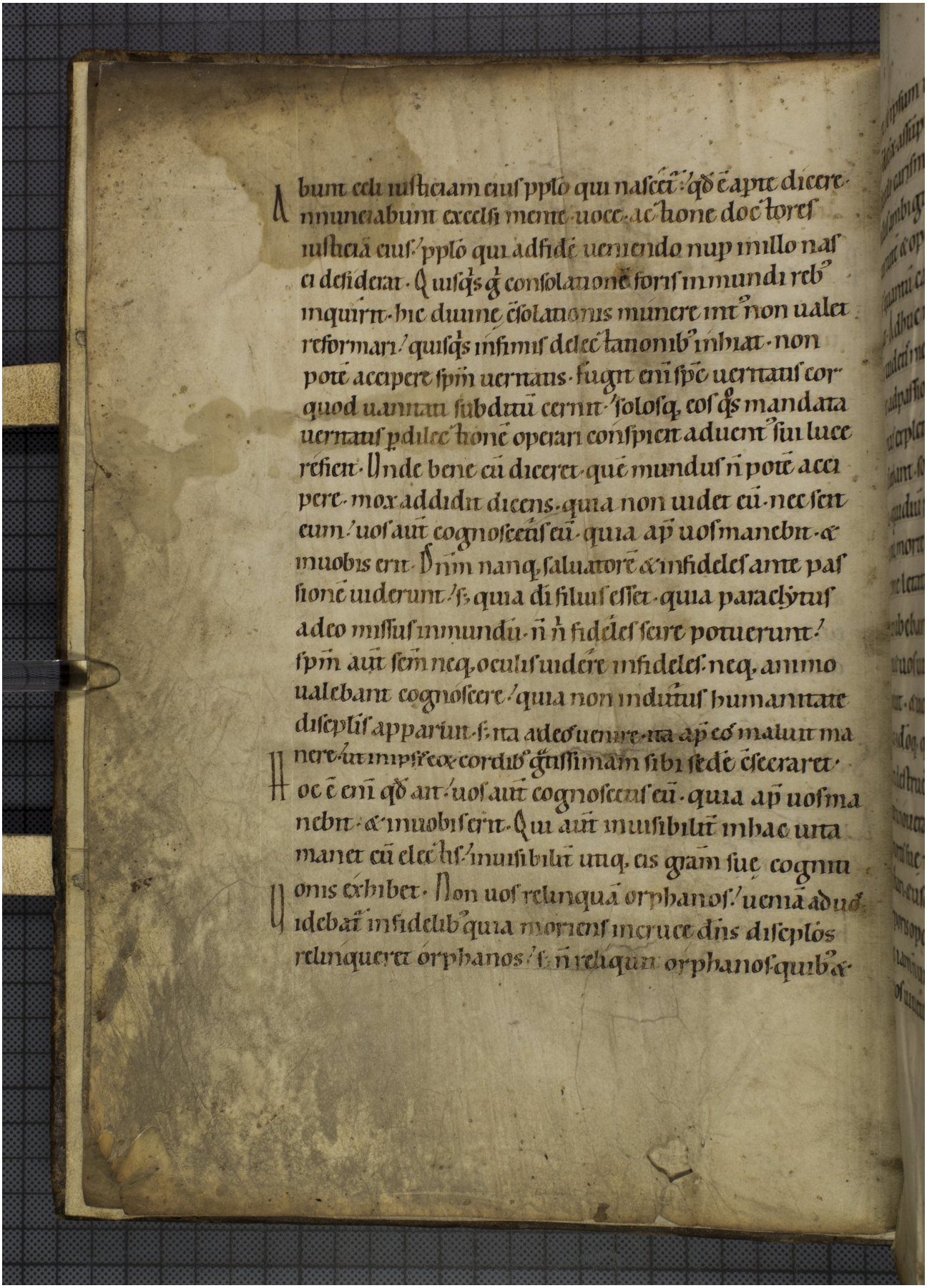

Abunt celi iusticiam eius pplo qui nascet: qd e apte dicere
nunciabunt excelsi mente uoce ac hone doctores
iusticia eius pplo qui ad fide ueniendo nup in illo nas
ci desiderat. Quisq; g consolationē foris in mundi reb
inquirit. hic diuine ēsolationis munere int non ualet
reformari. quisq; infimis delectationib inhiat. non
potest accipere spm ueritatis. fugit enim spe ueritatis cor
quod uanitati subditū cernit. solosq; cos qs mandata
ueritatis p dilectionē operari conspicit aduent sui luce
reficit. Unde bene ei diceret. quē mundus n potest acci
pere. mox addidit dicens. quia non uidet eū. nec scit
eum. uos aut cognoscetis eū. quia ap uos manebit. et
in uobis erit. Dnm nanq; saluatorē et infideles ante pas
sionē uiderunt. s. quia di filius esset. quia paraclytus
adeo missus in mundū. n n fideles scire potuerunt.
spm aut sem neq; oculis uidere infideles. neq; animo
ualebant cognoscere. quia non indutus humanitate
discplis apparuit. s. ita adeo uenire. ita ap eos maluit ma
nere. ut in ipsis eos cordib gtissimam sibi sede ēsecraret.
Hoc e enim qd ait. uos aut cognoscetis eū. quia ap uos ma
nebit. et in uobis erit. Qui aut inuisibiliter in hac uita
manet eū electis. inuisibiliter uniq; eis gram suę cognitio
nis exhibet. Non uos relinquam orphanos. uenia ad uos
idcirco in fidelib quia moriens in cruce dns discplos
relinquere orphanos. s. n reliquit orphanos. quib et